

AD

ENCAENIA
GYMNASII ELBINGENSIS

D. XXX. NOV. MDCCLVIII

CELEBRANDA

AMPLISSIMOS CONSULTISSIMOSQVE

VRBIS
PROCERES

OMNESQVE

MVSARVM
FAVTORES

EA QVA PAR EST PIETATE
DEMISSISSIME ET OFFICIOSE

INVITAT

IOANNES LANGIVS

GYMN. RECT. P. P. ET BIBL.

ELBINGAE

TYPIS NOHRMANNIANIS.

26
23

ENCARTA

GYMNASIUM BEROLINENSIS

CHERANDA

ALPHABETUM CONSONANTIOSUM

VERBS

PROVERBS

METHOD

EXERCISES

MISSISSIPPI ET GULF

EXERCISES

507411818





Redit Seminarii Elbingensis natalis, qui Curiae, Ecclesiae, Civitatisque patriae gratus: juventuti vero scholasticae, in spem Reipublicae educandae, faustus est laetusque. Hic enim, profligata tandem superstitionis ac ignorantiae barbarie, artibus humanioribus ac majori lucis evangelicae restorationi vires, domicilium, sedemque concessit liberalem. Quodsi verò beneficia divina, in genus humanum collata, ad gratiae posteritatis notitiam pio animo transmittenda sunt omnia; quodsi memoriam istius diei, quo hanc primum adspeximus lucem, sanctam habere, & perpetua veneratione colere solemus: quidni & cara nobis grataque esse debet temporis illius recordatio, cui scholae christianae & liberalis doctrinae, tanquam lucis potioris exoptatos debemus natales? Id quod & Munificentissimis Gymnasii Drusiaci Restauratoribus ac Conservatoribus beatæ memoriæ curæ cordique fuisse, ut credamus fas est. Optimo enim eorum sancitum est consilio, ut hæc Musis consecrati aedificii memoria annua festivitate & publico bonorum plausu celebraretur. Cujus verò beneficii ac officii memores non juventutem modo hominesque scholasticos, sed Parentes etiam, imo totam civitatem esse, & in gaudiorum atque precum communionem venire juvat omnes. Qua propter non modo præterita die Dominica, quæ fuit post Trinitatis festum

festum XXVII, in aede Mariana concio habita est sic dicta scholastica: sed crastinus etiam dies, quo annum Gymnasii restaurati ordinem centesimum quinquagesimum nonum, ex AMPLISSIMI SENATUS consulto sacris Encaeniorum scholasticis dicatus, intra Phrontisterii nostri parietes festus esse debet. Dabimus in hac publici congressus solemnitate DEO, quae sunt DEI, & PATRONIS, quae PATRONORVM, gratam scilicet mentem, acclamations atque vota. Dabit & in eodem actu juventus nostra scholastica operam, ut brevibus oratiunculis & colloquiis familiaribus non modo latitantem ingeniorum igniculum magis excitet, sed NVTRITORIBVS quoque & Musarum FAVORIBVS placeat, eo quidem ordine, ut in adjecto dicturorum & dicendorum elencho est videre. Cui etiam ulterioris programmatis loco quintam Bibliorum, quae in publica Gymnasii Bibliotheca exstant, recensionem praemittere, non dubitavimus.

Nibil superest, quam ut per publicum hunc praeconem Honorificentissimam MAECENATVM & AMICORVM praesentiam tyronibus nostris, nostrisque exercitationibus observanter & humaniter expetam. Felicem me, felices nos praedico, quod faciles hac in parte nobis sunt & PATRONI & FAVTORES. Proinde brevi quidem orandi ratione, ast affectu eo prolixiori me expediam, submisse rogans: Venite! Venite VIRI ILLUSTRIS, MAGNIFICI, GENEROSI, AMPLISSIMI, CONSULTISSIMIQUE DNN. BVRGGRABIE, PRAESES, PRAECOSS. COSS. PATRIAE PATRES ET EVERGETAE OMNI LAVDIS AC VENERATIONIS GENERE PROSEQVENDI: Venite EXCELLENTISSIMI, PLVR. REVERENDI, CLARISSIMI, PRAEN. NOBILES, SPECTABILES, HVMANISSIMIQUE LITERARVM AMANTES ET PROMOTORES LONGE AESTVMATISSIMI: Venite inquam, & Vestras cum nostris conjungite preces atque vota, quo DEVS T. O. M. Republicam atque Ecclesiam cum utriusque Seminario, Schola Drusiana, clementer & potenter ulterius augere, conservare ac protegere velit. P. P. Elbingae die XXIX. Novembr. MDCCCL. III.

Consideraturo ulterius Bibliorum, quae in publica Gymnasii
Elbingensis Bibliotheca exstant, editiones, occurrunt in 4to maj.

SEBASTIANI MÜNSTERI BIBLIA EBRAICA,

sub hoc titulo :

ארכבעה ועשרים

נרפסו במצות יירונימוס פרונימוס וניקלאוס עיפישקופי יצו
פה באזיליה העיר הגדולה בשנת רצו לפק

i. e.

*Viginti quatuor z) libri impressi sunt jussu HIERONYMI FRO-
BENII & NICOLAI EPISCOPII, (custodiat eos ipsorum
rupes & redemptor^a) hic Basileae in magna civitate anno
juxta computum minorem 246, seu christianorum
aere 1536. Quibus praeter alia & in fine
adjecta sunt sequentia :*

הרופס על ידי זכשטיאנוש מונשטרוש עם יגיעה גדולה

i. e.

*Impressus est codex per manus SEBASTIANI MÜNSTERI
cum magno studio.*

MVENSTERVS modo laudatus Germaniae, quae ipsi & vitam & sedem
dedit, magno semper fuit honori: quippe in Reformatae ecclesiae
dogmatibus & linguarum orientalium, ut & Matheseos peritia,
duce CONRADO PELICANO adeo profecit, ut ipsi tandem Professori

E

Theo-

z) Propheta vero Daniele, quem Judaei inter alia & ob egregium de LXX hebdo-
madibus vaticinium, c. IX, 24-27. libr. Canoniorum numero exemptum, Ha-
giographis annumerant, addito, viginti leguntur quinque. conf. Knöchel
Braunschw. Bibelsammlung, p. 681 &c. & BYDDEI H. E, V. T. Tom. II.
p. 827. 835.

a) vid. IO. BYXTORFIUS de abbreviaturis hebraicis. p. 99. 100.

Theologiae ac Hebraei sermonis in Academia, quae Basileae floret, Ordinario, anno 1552 lue epidemica extincto, egregium hoc poneretur epitaphium: Germanorum Esdras hic Straboque conditur. b) Nec immerito. MVENSTERVS enim primus ex Germanis fuit, qui Biblia Hebraica, addita nova insuper latina versione, a. 1525 aequae ac 1534 in fol. 2 Vol. c) & tandem nostra 1536 in 4to absque versione publici fecit juris, eo studio, eoque labore, ut & Judaeis ipsis nullo non tempore in deliciis fuerint. Tantus enim ille in adornandis his Bibliis Rabinorum fuit aestimator & sectator, ut cum in literis scribendis tum in stylo latino totus judaizare videretur: quippe ה & ח, ב & כ, ר & ך more antiquorum Judaeorum omni fere distinctione destituuntur; hic autem, teste PFEIFFERO d) valde horridus & auribus cultioris latinitatis sermoni adsuetis plane ingratus, licet fonti ad amussim accommodatus sit. Praeterea in codice nostro triplex a MVENSTERO adjecta est appendix, quarum prima continet initia lectionum judaicarum, ex Mose & Prophetis petitarum, & sub nomine פִּרְשֵׁה ac הַפְּטָרָה singulis sabbathis in Synagogis praelegendarum: altera nonnullas dictiones, quae in aliis Bibliorum exemplaribus diversam inveniuntur habere lectionem: tertia autem errata illa, quae vel editoris visum fugerunt, vel per praeli moderatores typorum transpositione irrepserunt. Ad haec observandum est, Biblia nostra, in initio & in calce signo Frobeniano adornata, a Magnifico Maximeque Strenuo Domino ALBERTO ISINDORFFIO, Prae-Consule & Scholarcha quondam Gravissimo Bibliothecae dono data esse, cujus & insignia, hircus scilicet saliens, manu gladio armata superne addita, in anteriori codice

b) vid. FREHERI *theatr. vir. erud. clar.* p. 1453. & JOECHERI *Gelchriten Lexic. ad voc. SEB. MVNST.*

c) add. KNOCH *l. c.* p. 53. & REIMANNI *catalog. Bibl. theol.* p. 194.

d) in *Crit. sacra*, p. 331. §. 10.

codicis facie deaurata, una cum possessoris nomine impressa videntur.

129

Haec alia excipiunt

BIBLIA HEBRAICA, PLANTINI scilicet

Antw. in quarto edita & in donatione MEIENREISIANA obvia, quorum titulus sic incipit:

חמשה חומשי תורה

in versione autem latina totus se ita habet: *Quinque quini libri legis impressi cum multo studio per manus CHRISTOPHORI PLANTINI jussu Domini BOMBERGI (benedicat ei petra & redemptor ejus) anno 326 juxta computum minorem, i. e. 1566, in urbe percelebri Anversa.*

PLANTINVS, typhoteta Antwerpensis edendis operibus suis tantam inferuit diligentiam, tantaque impendia, ut illa auctori & laudes & paupertatem conciliaverint. Aere enim alieno admodum oneratus vitam cum morte commutasse dicitur, relictis egregiis operibus. Quae inter & nostra non ultimum habent locum Biblia, quorum editio a WOLFFIO e) le LONG f) aliisque elegans & fatis correcta appellatur. Usus enim erat PLANTINVS in opere hoc emittendo typis Bombergianis, quorum puritas, splendor & elegantia omnibus se adeo commendant, ut HOTTINGERI de eodem judicium g) ex REIMANNI calamo h) repetere placeat, scribentis, illos non recte facere, qui BOMBERGI, PLANTINI, STEPHANI elegantissima exemplaria quotidiana terunt, brevique conterunt manu; *Κειμήλια* haec esse, quae, ut diu Bibliothecam

E 2

cam

e) in *Biblioth. hebraea*. P. II. p. 371.

f) in *Bibl. saecula*. p. 108.

g) in *Bibl. adrip.* L. II. c. I. p. 127.

h) in *Catal. bl. theol.* p. 234.

cam ornent, parce contrectari debeant. Ad haec, quae Masoretarum in numerandis Bibliorum capitibus, versibus ac literis cura fuerit, quodque studium, noster testatur codex. In Genesi enim 1534, in Exodo 1209, in Lev. 859, in Num. 1288, tandemque in Deut. 1055, in summa 5945 versus esse; i) hos vero inter in universo Pentateucho locum Lev. VIII, 8. & ex 600045 literis, quibus omnes absolvuntur libri Mosis, literam ך in vocabulo קָחוּן - עַל - k) medium occupare locum, in calce Deuteronomii annotatur. His PLANTINI Bibliis Hebraicis alium addo codicem, hac sub inscriptione:

חמשה הומשי תורה
עם חמש מגלות וההפטרות

i. e.

Quinque quini libri legis cum quinque Megilloth & Haphtbaris,

qui lingua Judaeo-Germanica in 4to 1540 Constantiae prodierunt. Dum enim in Synagoga Judaeorum moris est, ut quovis sabbatho Biblia legantur, Paraschis seu pensis legalibus appendicis loco subjungere quoque solent quinque ex Hagiographis desumptos libros & lectiones Propheticas, e quibus hae nominantur הבטרות, dictae quasi missae, quod iis lectis populus dimittitur; illi vero חמש מגלות festivales audiunt libelli. Siquidem Ebraei Canticum Canticorum in festo Paschatos, Ruth fest. Pentecostes, Threnos d. IX. Jul. quo utrumque templum Hierosolymitanum flammis igneque consumptum est, Ecclesiasten festo Tabernaculorum, & denique

i) Sic etiam Biblia Bombergiana habent, teste KNOCHIO l. c. p. 93. quanquam PFEIFFERVS in Crit. sacra, p. 181. in Deut. tantum 955, & in toto Pentat. 5845 numerat versus.

k) Lev. XI, 42.

denique volumen Estherae fest. Purim legere consueverunt. l) Hic Bibliorum nitidissimorum codex, quem a M. MICHAELE, IOANNIS PICARDI filio, SAMVEL MEIENREIS Altorfii 1593 emptionis iure sibi comparavit, in supellectili librorum MEIENREISIANA, Bibliothecae Gymnasii a. 1714 inserta, deprehenditur.

His in medium prolatis ad opus progredior rarissimum, & ut LEICHTVS vere iudicat, m) magnum ob singularem praestantiam Bibliothecarum ornamentum, NOVVM scilicet TESTAMENTVM SYRIACVM, quod in rubro ita inscribitur :

LIBER SACRO SANCTI EVANGELII DE IESV CHRISTO DOMINO ET DEO NOSTRO, curante IO. ALBERTO WIDMANSTADIO. Viennae 1555 in 4to min.

Non opinor, quemquam codicis hujus raritatem in dubium vocaturum esse : quippe primum est Testamentum Novum, imo liber primus, characteribus & lingua Syra in Europa praelo commissus. n) Ad haec dum ex mille codicis hujus exemplaribus FERDINANDVS Imperator, cujus jussu & liberalitate ille lucem vidit, 500 ad se recepit, duobus vero Patriarchis Antiocheno & Maronitae 300 destinavit, MARDENVMque cum reliquis 200 dimisit, o) fieri aliter non potuit, quam ut liber hic in Germania raro deprehenderetur. Quae inde ad illos, qui Testamento huic edendo curas, vigiliis, laboresque suos non denegarunt, redundet gloria,

E 3 facile

l) conf. BIXTORE. Syn. c. 29. p. 555. PEEIFF. Crit. Sacr. c. I. Sect. I. §. 4. 5. 18.
m) in tr. de orig. & increm. Typogr. Lips. p. 50. add. VOGTII catal. libror. rarior. p. 671.
n) vid. KNOCHII Bibelsammlung, P. I. p. 576. 578.
o) conf. le LONG Bibl. sacra, P. I. p. 197.

facile est conjecturatu. Principem vero hos inter tenet locum
 IO. ALB. WIDMANSTADIVS, Senator regius & provinciarum Austriae
 orientalis Cancellarius, linguae Syriacae peritissimus. p) Hic
 enim adjuvante MOSE MARDONE, IGNATHII Patriarchae Antiochen-
 sis ad PAVLVM III & IVLIVM III Papas Legato, in officina MICHAELIS
 CYMBERMANNI codicem nostrum excudendum iisdem commisit ty-
 pis & characteribus, quos CASP. CRAPHTVS, Elvangelensis Suevus ex
 Norici ferri acie sculpsit. Quae vero in hoc N. T. codice de-
 prehenduntur, & quo ordine quatuor illius partes, quarum cui-
 libet praefatio latina est praemissa, apparent, indicat pagina ru-
 brum excipiens quarta. Post dedicationem enim WIDMANSTADII
 ad FERDINANDVM Imperatorem designatum, in qua de signis chri-
 stianae religionis illustribus loquitur, quatuor Evangeliorum li-
 bros Syro videmus sermone. Hos excipit ea ad MAXIMILIANVM,
 Bohemorum Regem, quatuordecim Pauli epistolis dicata. Quas
 historiae Apostolicae a Luca scriptae liber sequitur unus, cui de-
 dicatio ad FERDINANDVM FERDINANDI filium, Austriae Archiducem
 est praemissa. Porro legitur cum Jacobi, Petri ac Joannis epi-
 stolis dedicatio ad CAROLVM FERDINANDI filium scripta. Tandem
 addita est, una cum latina interpretatione, Evangelicarum & Apo-
 stolicarum lectionum tabula, nec non explicatio rituum quorun-
 dam ecclesiasticorum ad GEO. GIENGERVM & IAC. IONAM, Senatores
 regios. Ultimum denique locum prima Syriacae linguae occu-
 pant elementa, ut & christianae religionis solemnes ac quotidianae
 preces, adjectis in fine WIDMANSTADIORVM insignibus. Quanquam
 dolendum est, quod vel ex incuria bibliopegae, vel ignorantia
 linguae, ultimae duae dedicationes in Testamento nostro omissae,
 & nonnulla alio, quam decet, compacta sunt ordine; nihilomi-
 nus tamen & illud in Bibliotheca MEIENREISIAN. Gymnasio El-
 bingenfi

p) add. SCHELLHORN in *annoen. literar.* T. II. p. 399. & T. III. §. 10-16.

bingensi dono data, praestantissimum decus est & ornamentum. q)

131

Huic addimus

NOVVM DOMINI NOSTRI I. C. TESTAMEN-
TVM Syriace cum versione latina a MARTINO
TROSTIO 1622 Cothenis Anbaltinorum

in 4to maj. editum,

quanquam in calce legitur, illud jamjam A. 1621. 26 Sept. fini-
tum fuisse. Hoc quidem Testamentum & forma & literis majus-
culis illi WIDMANSTADII praestat: in eodem tamen edendo TRO-
STIVS, vir linguarum orientalium peritissimus, illius non minus
quam aliorum sequutus est filum. In rubro enim fatetur, se
notationes variantis lectionis, in fine additas, ex quinque im-
pressis editionibus, a KNOCHIO recensitis, r) diligenter collegisse,
quas inter illa WIDMANSTADII, cujus modo mentionem fecimus,
primum occupat locum. Addidit insuper TROSTIVS, Publ. ille
in Academia Wittenbergensi Prof. versioni Syrae latinam IVNII
TREMELLII, infra positam. Quantum vero utilitatis & commodi
N. T. Syriacum, quo non Germania solum, sed tota etiam Eu-
ropa per decem & quatuor saecula caruit, secum ferat, IACOBVS
MARTINVS, Professor Academicus in praefatione, N. T. prae-
missa, inter alia ex Marc. V, 41. Matth. VI, 10. Jo. V, 2. Rom.
IV, 5. 1 Cor. X, 2. docet, affirmans insimul, hanc versionem
vel ab aliquo Evangelistarum, vel omnino ab illis, qui ipsos Apo-
stolos Antiochiae habuerunt doctores, olim provenisse. Quae
denique in omnibus N. T. libris, idiomate Syriaco impressis, desi-
derantur, sc. historia adulterae Jo. VIII, 1-11, dictum de tribus
testibus in coelo 1 Jo. V, 7. epist. Petri secunda, Joannis Ilda &
Iltia,

q) vid. M. SINGERI diff. de Syriacis librorum sacr. versionibus, deque Viennensi N. T.
editione in THEOPH. SINGERI Bibl. hist. crit. librorum rar. p. 118 &c.

r) l. c. 1. p. 586. add. REIMANNI catal. bibl. theol. p. 219.

Illia, Judae & Apoc. Joannis, frustra etiam cum in TROSTII
tum WIDMANSTADII quaeres editionibus. Tandem annotasse juvat,
hunc codicem ex auctione librorum Viri plur. Reverendi Doctis-
simique MARTINI BERGAV, Pastoris apud Schoenbergenses in insula
Mariaeburgensium majori quondam dignissimi, donationis jure
Bibliothecae publicae A. 1757 oblatum esse.

Sequuntur

SANCTVS MATTHAEVS

&

SANCTVS MARCVS

*Syriace, Ebraice, Graece, Latine, Germanice, Bobemice, Italice,
Hispanice, Gallice, Anglice, Danice, Polonice ex dispositione
& adornatione ELIAE HVTTERI Germani, in 4to
maj. Noribergae 1599 & 1600 editi.*

Quae jam antea de N. T. HVTTERI, 12 idiomatibus exarato, in
medium sunt prolata, eadem iterum de utroque hoc Evangelista
dici possunt. Interim observandum est, neque Matthaeo, qui
543 constat paginis, neque Marco, qui 349 absolvitur, ullam
praemissam esse praefationem, sed textum versionum multiplicem,
ob quem vel solum codex noster spectabilis est, proxime sequi ti-
tulum. Nec illud silentio praetereundum esse censeo, versionem
Syriacam in hac quoque editione literis Hebraicis, additis pun-
ctis, expressam; Ebraicam vero ipsius ELIAE HVTTERI studio con-
fectam esse. Ad hunc autem codicem, tanquam primum N. T.
volumen, tria adhuc requiri, quibus cura HVTTERI facer hic pro-
diit liber, auctor est le LONG. f) Hinc utique optandum est, ut
& ultima, quae desiderantur N. hujus T. volumina, in comple-
mentum totius operis Bibliothecae aliquando inserantur.

Vltorius

f) in *Bibl. sacra*, P. I. p. 56.

Ermahnungen.

Der Vorredner,
IOANNES SCHMIDT,

bewillkommet die resp. Höst-, Hoch- und Werthgeschätzte Anwesende, und bittet zu der jährlichen Sitzungsfeier des löblichen Gymnasii den Mufen ein geneigtes Gehör aus.

IO. GEORG. HOFFMANN

entdecket und entschuldiget den Inhalt der ganzen Redübung.

ANDREAS QVEDNAV

redet von der moralischen Schläfrigkeit in göttlichen und menschlichen Dingen, und ermahnet, auf alles in der Welt ein wachsamcs Auge zu haben.

Chor.

Auf Ermahnen

des Herrmann Jansons von Tongerlo

stellen sich Gott in seiner Grösse aus den Werken der Natur vor

Thom. Gottlieb Achenwall

Johann Theod. Dilla

Joh. Jacob Meienreiß

Sam. Gottlieb Baum

Johann Convent

Hans Wilhelm Horn

Jacob Seeling

Joh. Wilhelm Grün

Michael Leuchert.

Chor.

DAN. REINH. RHODE

behauptet, daß Gott die Grösse seiner Liebe, alsdenn sonderlich offenbare, wenn er die Menschen ermahnet. Was er aber für Bewegursachen dazu habe, lehren

IO. CHRIST. ROSKAMPFF

IO. IACOB SCHROEDTER

CHRISTOPH GOTTLIEB PORSCH.

Chor.

Einige Beispiele der göttlichen Ermahnungen erzehlen

Daniel Gottlob Hauff

Friedr. Anton Endersch

Friedr. Ludwig von Rauffmann

Johann Jacob Kluge

Heinrich Meyer

Sigism. Philipp Schrödter

Johann Buske

Joh. Samuel Sieweck

Chor.

Chor.

Der Menschenfreund

IOANNES GOTTLÖB FEEGE

ermuntert zu freundschaftlichen Ermahnungen nachfolgende:

Joh. Samuel Goerke	Johann Jacob Mündler
Daniel Geitner	Christian Kienast
Johann Rapierški	Samuel Teschner
Johann Gottl. Kotsch	Jacob Poselger
Daniel Gottfr. Wilner	Johann Gottfried Flade
Alex. Herrmann Kiedt	Sam. Gottfr. Stellmacher.

Chor.

RAPHAEL BOGVSL. RHODE,

ein Freund Gottes,

Theophilus genannt,

der die Poesung führet: Was soll ich thun? wird ermahnet
von dem Ephraim Rehagen zum Glauben

— — Johann Seefeld zur Liebe

— — Joh. Christian Schmidt — Gedult

— — Johann Harder — Hofnung,

welches

Johann George Anton Wahl

mit einem Fiat! versiegelt.

Chor.

Unter der Anführung des spielenden Orpheus, welchen

ISRAEL POSELGER

vorstellet, zeigen nachstehende an, wie die unvernünftigen Thiere die vernünftigen
Menschen ermahnen, und zwar

Io. Jacob Lange	der Löwe zur Herzhaftigkeit
Gottfried Guttke	der Adler zur Geschwindigkeit
Carol. Frid. Ramsey	der Kranich zur Wachsamkeit
David Lebrecht Vorlof	der Pelican zur Menschenliebe
Christoph Dan. Tilly	die Lerche zum Lobe Gottes
Carol. Christ. Lange	die Biene zum Fleiß

Io. Heinr. Iungschultz
Daniel Richard Vnger
Christ. Thomas Fromm
Andr. Alex. Tolckemit

die Taube zur Einfalt
die Schlange zur Klugheit
das Lamm zur Gedult
die Krähe zur Hoffnung.



IOANNES IACOBVS REIMER

redet von dem, was die unvernünftigen Thiere gutes an sich haben.

Chor.

Der Weltbürger, Mentor, dessen Rolle

GEORGIUS GRVEBNAV

behauptet, ermahnet anfänglich den reisenden Coster, in der Person des

IO. CHRISTIAN SILBERS,

und nach einem gehabten Gespräch mit einem Insulaner, welchen

IO. CHRISTIAN MIRITZ

unter dem Namen Hutcheson vorstellet,

auch die reisende Jugend

Joh. Jacob Baum

Martin Gottl. Moeller

Dan. Gottlieb Achenwall

Friedr. Ernst Horn

Joh. Jacob Rosklampff

Joh. Heinrich Ammelung

Carl Heinr. Bährholz

Alex. Jacob Riedt

Johann Jacob Lange,

um sie zu warnen, wieder die falschscheinenden Sätze eines vermeintlich übeln Rathgebers,
der sich Davison nennet, in der Person des

EPHRAIM KOENIGS.

Chor.

Der Urtvater

NATHANAEL PETERSCH

ermahnet seine

Kinder

FRID. TRAVGOTT LANGE

GEO. LEBRECHT LAND

zur Sorge für das Beste des Hauses

— Beybehaltung eines guten

Namens

Enkel

Io. Jacob Kienast

Iac. Gottlieb Silber

— Einigkeit

— Sparsamkeit

Nhr. Enkel

Carl Friedrich Kriese

Joh. Hur. Rosklampff

zum Gehorsam

zur Frömmigkeit.

Chor.

Chor.

IO. CHRIST. HAAG,

Eubulus genannt, ermahnet zum Fleiß und gehörigen Arbeit seine guten Freunde,
den

IO. BENED. LANGE
WILHELM MEYER

DAN. ABRAH. BAEHRHOLTZ
GOTTFR. FRID. REVSS.

Chor.

Der verstorbene Mitbürger,
welchen

CHRISTIAN WOLFGANG LAECHELIN

abschildert, ermahnet die Lebendigen wegen der Ungewißheit des menschlichen Lebens und
der verborgenen Gerichte Gottes, wozu ihm Gelegenheit gegeben

George Leuchert

Jacob Convent

Joh. Ferdinand Jungschulz

Michael Ernst Fromm

Christ. Gottfried Silber

Jacob Heinrich Burchard.

Chor.

Johann Samuel Groß

ermahnet die Farren der Lippen Gott zu heiligen,
und zwar

Carl Gottlob Basner

im Loben

Christian Schulz

— Danken

Johann Jacob Kriese

— Beten

Johann Samuel Werner

— Bitten.



Der Nachredner,

ERNEST. IOA. FRIDER. KROKISIVS,

verbindet den schuldigen Dank an Gott und die Höchst- und Hochgeneigte Anwesende,
mit dem herzlichsten Wunsch, daß es Elbing und dessen Pflanz-Ort
immer wohl gehen möge.

